

House of Joy

WORKING FOR EACH TO REACH FULL POTENTIAL

Beste Vrienden,

De afgelopen maand is er weer zoveel de revu gepasseerd, maar laten we beginnen met te vertellen, dat we steeds meer enthousiast worden over het House of Joy-team. Ze hebben het goed samen, vullen elkaar geweldig aan, nemen initiatief en hebben veel plezier in hun werk. Het is duidelijk zoveel meer dan 'hun werk', het is **hun** werk. Ook met de uitbreiding van staf, komen we meer en meer tot de ontdekking, dat ze samen eigenlijk alle gaven en talenten in huis hebben die HoJ nodig heeft. Dit moedigt ons aan om door te gaan met het overdragen van onze taken. Het is ontzettend bemoedigend! Ook de jongelui hebben zo ontzettend veel plezier. We zien steeds meer van hen langzaam opbloeien. Wat hebben we een geweldig voorrecht om hierbij betrokken te mogen zijn. Toch zijn er ook veel moeilijke en emotionele momenten.

Zo kwam ons team vorige week vrijdag aan in het Huis om te horen dat net tien minuten daarvoor Jin Hui Ge was weggebracht. Hij was net overleden. Jin Hui Ge werd ongeveer 16 jaar. De eerste keer dat ik hem ontmoette, groette ik hem en hij keek mij alleen maar aan. Ook reageerde hij nauwelijks op mijn uitnodiging om te spelen. Toen ik echter de tijd nam, bleek dat hij wel degelijk reageerde, maar dat zijn hersenen super langzaam werkten. Vanaf dat moment namen we de tijd om te vragen en dan gewoon in stilte te wachten, totdat zijn antwoord kwam. Het kwam heel traag, maar ook heel duidelijk. Toen hij ontdekte, dat we de tijd voor hem namen, begon hij steeds meer te praten. Hij had regelmatig epileptische aanvallen. De laatste maanden nam de frequentie toe. Vorige week vrijdag kwam hij er niet meer uit.

Zo verdrietig. De jongelui vertelden ons dat ze zo hadden gehoopt dat hem nog even hadden kunnen zien.

Cor liep daarna naar boven. In een van de kamers hinkte Zhang She Ke rond. Twee weken daarvoor was hij nog bij ons. Hij is verbazingwekkend vrolijk en dansen is zijn lust. Echter toen Cor hem zag, miste hij het onderste stuk van zijn linkerbeen, toch bleef hij lachen. Voor Cor was het allemaal te veel. Hij had een paar fotos gemaakt van Zhang She Ke zonder zijn linkerbeen. En hoewel onze staf moeite had het te geloven, overtuigden de fotos hen. Totdat vier dagen later, een van onze staf hem rond zag lopen. Was hier een wonder gebeurt? Wat blijkt, de jongens hadden een grap uitgehaald.

Hoe ze het zo konden doen dat zelfs het hinkelen hem niet verraadde is ons nog steeds niet duidelijk. Hadden ze geweten hoeveel emoties dit 'hun opa' kostte, dan hadden ze zich wellicht een paar keer bedacht.

Vandaag kreeg Trudy, die op dit provincie zit, een telefoontje, meer." Shi Chun Mei was al heel overleed ze. Terwijl ze Trudy Gedurende het hele proces van ophalen van Shi Chun Mei, en was Trudy via de telefoon vertelden haar stap voor stap

moment in een andere "Oma, Shi Chun Mei is er niet lang heel zwak. Vandaag belden, kwam de auto. aankomst van de auto, het wegrijden van de auto, 'samen' met onze jongelui. Ze wat er gebeurde, zodat hun

oma bij hun kon zijn. Dit verliezen van hun maatjes is zo'n groot deel van hun leven, maar het went nooit; ook al zei een van de meisjes tegen Trudy, dat het meisje dat voor Shi Chun Mei zorgde, er "over een paar dagen wel overheen zou zijn".

Morgen gaat het House of Joy team naar het Huis, zoals alle andere vrijdagmiddagen. Mogen ze een bemoediging zijn voor onze lieve vrienden!

Eind maart reisden Cor en Trudy naar Hong Kong om daar te zijn voor de verloving van Jesse en Julia. In een vorige update vertelden we u dat ze eind maart zouden trouwen. Het was dan ook een heel zware beslissing om van een trouwfeest een verlovingfeest te maken. Jesse is Nederlander, Julia is Amerikaanse. Het is hun bedoeling dat Jesse in Amerika gaat wonen. Hij hoopt uiteindelijk het Amerikaanse staatsburgerschap aan te mogen nemen. Vlak voor hun trouwdag kregen ze een doorslaggevend advies, dat alle plannen in de war gooide. Waren ze echter met de trouwplannen doorgegaan, dan liepen ze het risico, dat ze maanden, zo niet jaren, van elkaar gescheiden zouden worden in het inburgeringsproces. Het was voor hen een heel moeilijke beslissing, vooral omdat ze eigenlijk alles rond hadden voor het feest. We besloten hen alsnog wel op te zoeken, en dat bleek een goede beslissing, gezien de goede gesprekken en 'volle' vier dagen die we samen hebben gehad.

We vertelden vorige keer dat we graag een nieuwe bus aan willen schaffen voor het werk. Daar zijn we druk mee bezig. We kregen twee fijne giften voor de auto, en zijn op dit moment in gesprek met een autoleverancier, die zich nog buigt over de hoogte van de speciale korting die ze willen geven. Zo gauw we uitsluitel hebben, hopen we de nieuwe bus te kopen. We houden u op de hoogte.

Verder werd ons sterk aangeraden om twee maanden sabbatsrust te nemen. We merken dat vele jaren van intensief werk zonder tijden van helemaal afstand nemen van alles en tot rust komen niet zonder gevolgen is, maar ja, het moet wel kunnen. Nadat we de beslissing hadden genomen dit advies niet in de wind te slaan, kregen we een huis aangeboden voor deze twee maanden in Chiangmai, Thailand. Vanaf 16 juni tot 19 augustus zullen we daar zijn. We verwachten dat het wel even wennen zal zijn, om echt helemaal geen verantwoordelijkheden te hebben. We zien echter uit naar de rust!

We zullen deze tijd ook nemen om na te denken over de toekomst. Er komt uiteindelijk een tijd dat House of Joy ons niet meer dagelijks nodig heeft!

De jongens maken het verder goed. David is met zijn studie bezig. Nog een scriptie voor Science en dan is highschool een ding van het verleden. Hij werkt graag met hout en is bezig met het maken van een zandtherapie tafel. Ook helpt hij in de Werkerij met het ontwikkelen van een hout

afdeling. De eerste kaarsenstandaard is door Zhu He Ping gemaakt onder begeleiding van onze mannelijke medewerker. Zhu He Ping is apetrots op zijn creatie!

Joshua is na een maand kwakkelen eindelijk over de longontsteking(en) heen. Deze week hebben we nog een week 'rust' voor hem ingelast, hoewel hij moeilijk stil kan zitten en toch steeds wel bezig was met o.a. het bijwerken van beschadigingen aan onze huidige bus middels bondo (vulmiddel), schuren en spuiten – handig zo'n handige zoon!

En dan zijn we weer aan het einde van deze update. We willen u hartelijk bedanken voor uw betrokkenheid bij ons en ons werk. Als u ons financieel steunde: Hartelijk dank voor uw gift(en). Degenen onder u die ons financieel steunen zijn gewend een bedankbericht van ons te krijgen. Van veel van onze gevers hebben we een e-mail adres om dit bericht naar toe te sturen. Echter er zijn gevers, die onze nieuwsbrief wellicht via anderen krijgen en van wie wij geen adres hebben. Mocht u ons steunen, maar niet persoonlijk van ons horen mbt uw gift en dit toch wel graag willen, wilt u zich dan aan ons bekend maken, zodat wij weten via welk adres wij u mogen kontakten?

Hartelijke groet,
Cor en Trudy